

Список використаних джерел

1. Международное уголовное право : учеб. пособ. / под общей ред. В. Н. Кудрявцева. 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Наука, 1999. 264 с.
2. Степаненко В. И. Влияние международных договоров на содержание и сферу действия советского уголовного права. Свердловск, 1982. 242 с.
3. Римский статут международного уголовного суда / СОВЕРШЕНО в Риме 17 июля 1998 года. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Белогубова О. О.

ПІТЬ ІГОР ЮРІЙОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»

АНТИТЕРОРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРІ: МІЖНАРОДНИЙ І НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Станом на сьогодні мережа Інтернет є універсальним засобом комунікації та обміну інформації між мільйонами людей у світі. Однак, не дивлячись на позитивні аспекти використання міжнародної мережі, вона виконує роль одночасно середовища і засобу ведення злочинної діяльності, зокрема тероризму та екстремізму.

Відповідно до аналітичних даних Глобального індексу тероризму (The Global Terrorism Index) за комплексним показником «впливу тероризму» Україна займає друге місце в Європі (після Великої Британії) та тридцять шосте у світі. При цьому, за темпами розвитку тероризму з 2002 до 2019 року Україна займає перше місце у регіоні Євразія [1, с. 48]. Зазначена проблема локального характеру посилюється також регіональним та міжнародними детермінантами розвитку тероризму та різноманітних форм його прояву. При цьому, значного поширення останнім часом набули новітні форми тероризму, з-поміж яких однією з найбільш небезпечних є Інтернет-тероризм.

На доктринальному рівні за об'єктом посягання та характером заходів виокремлюють два основних види Інтернет-тероризму: а) інформаційно-психологічний тероризм та б) інформаційно-технологічний тероризм [2, с. 430]. В рамках першого виду всесвітня мережа використовується для пропагування терористичної ідеології, демонстрації сили терористичних організацій, залякування населення, розповсюдження дезінформації та вчинення інших дій психологічно-інформаційного

характеру. Для країн Західної Європи, Російської Федерації, Середнього та Близького Сходу зазначений підвид тероризму має переважно релігійну основу та полягає, з-поміж іншого, в пропагуванні спотворених ідей «джихаду», ксенофобії за ознакою культури чи/та релігії тощо. У свою чергу, в Україні інформаційно-психологічний тероризм має прояв переважно у пропагуванні радикальних дій, пов'язаних із зміною або поваленням державного ладу, а також підбурення до сепаратистських рухів та провокування таких настроїв у місцях компактного проживання національних меншин.

Другим видом Інтернет-тероризму є інформаційно-технологічний тероризм, основною метою якого є знищення інфраструктурних систем у державі.

Слід зазначити, що на міжнародно-правовому рівні постійно вводяться нові заходи боротьби та запобігання як інформаційно-технологічному тероризму, так і інформаційно-психологічному. З-поміж останніх особливе місце займає прийняття «Крайстчерчського заклику до видалення з Інтернету матеріалів терористичного і насильницького екстремістського характеру» (далі – «Крайстчерчський заклик») [3]. Останній покладає ряд обов'язків на держави, їх громадянські суспільства та медіа-компанії з метою боротьби із тероризмом в мережі Інтернет. В рамках «Крайстчерчського заклику» передбачено, по-перше, реформування структури Глобального Інтернет-форуму, до якого, крім компаній-засновників (Facebook, Microsoft, Twitter і YouTube) повинні входити неурядові організації, інші приватні компанії, незалежний консультативний комітет, який складається із представників держав та деяких органів регіональних міжурядових організацій, робочі групи науковців та спеціалістів. По-друге, створення спільного для компаній та держав протоколу управління кризами з метою оперативного та ефективного реагування у разі терористичних атак або вірусного розповсюдження пропагандистських матеріалів в мережі Інтернет [3].

Крім того, 30 червня 2021 року на конференції, приуроченій п'ятнадцятій річниці Глобальній контртерористичній стратегії, схваленої у 2006 році Генеральною Асамблеєю, був прийнятий проект Резолюції №A/75/L.105, який стосувався сьомого огляду вказаної Стратегії [4]. Зазначений проект Резолюції особливо увагу приділяв саме протидії Інтернет-тероризму, зокрема пропаганді терористичних ідей, терористичного контенту, вербуванню осіб у соціальних мережах, фінансуванню та плануванню терористичних актів у міжнародній мережі.

Не дивлячись на цілеспрямованість антитерористичних заходів у мережі Інтернет на міжнародному рівні, Україна до них майже не долучається. Щодо національного законодавства, то

єдиним нормативним актом, у якому зазначається про антитерористичну діяльність в мережі Інтернет є Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України». Однак, навіть він розуміє тероризм в Інтернеті надто вузько та не передбачає жодних конкретних засобів протидії йому.

Список використаних джерел

1. Global terrorism index 2020: measuring the impact of terrorism. The Institute for Economics & Peace URL: <https://www.visionofhumanity.org/wp-content/uploads/2020/11/GTI-2020-web-1.pdf> (дата звернення: 07.11.2021).
2. Тулешева С. М. Антитеррористическая деятельность Республики Казахстан в Интернет-пространстве. Актуальные проблемы международных отношений и международного права. 2019. С. 430–438.
3. «Крайстчерчский призыв»: каковы достижения? URL: <https://www.diplomatie.gouv.fr/ru/politique-etrangere/cifrovaya-diplomatiya/evnenements/article/l-appel-de-christchurch-quelles-avancees-12-mai-2021> (дата звернення: 07.11.2021).
4. Глобальная контртеррористическая стратегия Организации Объединенных Наций: седьмой обзор: Проект резолюции, представленный Председателем Генеральной Ассамблеи от 23 июня 2021. URL: file:///C:/Users/Asus/Downloads/A_75_L.105-RU.pdf (дата звернення: 07.11.2021).

Науковий керівник: асистент кафедри Музика В. В.

ПЕТКОВА АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА, ТАРАСЮК КАТЕРИНА ПЕТРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЛЮДСТВА

Злочини проти миру і людства є одними з найбільш тяжких, на думку світової спільноти. Це визнається також і світовим законодавством. Питання злочинності, однією зі складових якої є тортури і жорстоке, безжальне або таке, що принижуюче гідність поводження, в наш час набуває все більш глобального характеру.

У сучасній науці, що вивчає правові відносини у сфері кримінального судочинства, під злочинами проти людства слід розуміти такий вид злочинів, що становлять підвищену небезпеку для всієї світової спільноти.

Остаточо даний термін в практиці світового кримінального процесу закріпився за підсумками Нюрнберзького і Токійського трибуналів. І до теперішнього часу вживається термін crimes against humanity (злочини проти людства). Тоді ж дані